

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN SINT MAARTEN

Zaaknummer: EJ 8/2012
Datum: 2 april 2012
Beschikkingnr.

BESCHIKKING

In de hoofdzaak en in het incident (provisionele vordering)

In het geding van:

de vereniging
WORKERS INSTITUTE FOR ORGANISED LABOUR,
gevestigd in Sint Maarten,
verzoekster,
hierna te noemen: Wifol,
gemachtigden: mrs. W.A. van Sambeek en M. Le Poole,

tegen:

1. de besloten vennootschap
SIMPSON BAY RESORT MANAGEMENT COMPANY B.V.,
gevestigd in Sint Maarten,
hierna verder te noemen: SBRMC,
2. de vennootschap naar vreemd recht
ROYAL RESORTS MANAGEMENT COMPANY LTD.,
gevestigd te Belize,
hierna te noemen: Royal Resorts,
gedaagden,
gemachtigde: mr. J.G. Bloem.

1. Het verloop van de procedure.

Namens Wifol is op 13 januari 2012 ter griffie van het Gerecht in eerste aanleg alhier een verzoekschrift (met producties) ingediend.

Namens SBRMC en Royal Resorts is een verweerschrift in incident (met producties) ingehediend.

Mondelinge behandeling van de provisionele eis heeft plaatsgevonden ter terechtzitting van 17 februari 2012.

Bij beschikking van 27 februari 2012 heeft het Gerecht beslist dat de mondelinge behandeling in het incident zal worden aangehouden tot de mondelinge behandeling van de hoofdzaak.

Namens SBRMC en Royal Resort is op 20 maart 2012 een *verweerschrift hoofdzaak* ingediend.

Bij e-mail van 21 maart 2012 heeft Wifol één aanvullende productie in het geding gebracht. Bij brief van 21 maart 2012 hebben SBRMC en Royal Resorts een productie in het geding gebracht.

Mondelinge behandeling van het verzoekschrift heeft, na verzocht uitstel, plaatsgevonden ter terechtzitting van 21 maart 2012. Wifol is verschenen in de persoon van haar voorzitter, de heer Th. Thompson, bijgestaan door de gemachtigden voornoemd die beiden op schrift gestelde pleitaantekeningen hebben voorgedragen en overgelegd. SBRMC en Royal Resorts zijn verschenen bij hun gemachtigde voornoemd die eveneens op schrift gestelde pleitaantekeningen heeft voorgedragen en overgelegd.

Beschikking is bepaald op heden

2. Het geschil.

Wifol heeft het Gerecht verzocht om bij vonnis (bedoeld zal zijn: bij beschikking), uitvoerbaar bij voorraad:

In het incident

Gedaagden hoofdelijk, te veroordelen om de werkgeversverplichtingen uit hoofde van de "Collective Labor Agreement for the Line Personnel and Supervisors of Pelican Resort Club" en de "Collective labor Agreement for Middle Management and Administrative Personnel of Pelican Resort Club" volledig en tijdig na te blijven komen, meer bepaaldelijk om aan de werknemers het loon door te blijven betalen totdat in onderhavige zaak is beslist."

in de hoofdzaak

1. *Voor recht te verklaren dat gedaagden gehouden zijn, althans dat SBRMC gehouden is, om de werkgeversverplichtingen uit hoofde van de "Collective Labor Agreement for the Line Personnel and Supervisors of Pelican Resort Club" en de "Collective Labor Agreement for Middle Management and Administrative Personnel of Pelican Resort Club", alsmede uit de onderliggende arbeidsovereenkomsten met de werknemers van (voorheen) Pelican Resort Club, thans Simpson Bay Resort, die bij Wifol zijn aangesloten volledig en tijdig na te komen en gedaagden tot die nakoming te veroordelen, meer bepaaldelijk om gedaagden, althans SBRMC, te veroordelen om aan de werknemers van (voorheen) Pelican Resort Club, thans Simpson Bay Resort, die bij WIFOL zijn aangesloten het loon door te betalen, alsmede om die werknemers (weder) tewerk te stellen in hun respectievelijke functies, zulks totdat zich enig onherroepelijk rechtsfeit*

voordoet waaruit voortvloeit dat gedaagden niet langer gehouden zijn, althans dat SBRMC niet langer gehouden is, om aan voormelde verplichtingen te voldoen, een en ander op straffe van een dwangsom ten bedrage van US\$ 50.000,-- per dag voor iedere dag dat gedaagden in strijd handelen met, althans dat SBRMC in strijd handelt met de ten deze te geven uitspraak;

2. *Gedaagden hoofdelijk, waarbij betaling door de één de ander zal bevrijden, althans Royal Resorts, althans SBRMC, althans Royal Resorts en SBRMC voor gelijke delen, te veroordelen om aan WIFOL wegens schadevergoeding te betalen het bedrag van US\$ 50.000,--, althans een ander in goede justitie te bepalen bedrag, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 17 december 2010, althans vanaf 26 januari 2011, tot aan de dag der algehele voldoening.*
3. *Gedaagden, althans SBRMC, te veroordelen in de kosten van deze procedure.*

SBRMC en Royal Resortys hebben verweer gevoerd.

3. De beoordeling van het geschil.

In hoofdzaak en provisionele vordering

3.1 De volgende feiten staan vast.

- In de wijk Pelican alhier is een groot timeshare resort gelegen, tot voor kort lokaal bekend als "het Pelican Resort".
- In 1996 is de onderneming die voornoemd resort exploiteerde failliet verklaard.
- Vervolgens hebben de ongeveer 12.000 timeshare eigenaren, verenigd in de vereniging "Tenants Association Pelican Resort Club" (TAPRC) het resort uit de faillissementsboedel gekocht en de exploitatie zelf voortgezet. Daartoe werden twee vennootschappen opgericht, te weten "Pelican Resort Club, The Owner Company" (PRCOC) en "Pelican Resort Club, The Management Company (PRCMC). In PRCOC werden de onroerende zaken ondergebracht en in PRCMC de beheers- en managementactiviteiten. TAPRC is bestuurder van beide vennootschappen.
- In 1997 is met "RR Management Company LTD" (Royal Resorts) een managementovereenkomst gesloten. Royal Resorts werd medebestuurder van PRCOC en PRCMC en werd feitelijk belast met het dagelijkse beheer van het resort.
- Mede ten behoeve van de uitbreiding van het resort (Pelican Marina Residences, gebouwd op een destijds naast het resort braakliggend terrein) is door Quantum Investment Trust Ltd (QIT), een te Belize gevestigde vennootschap, een geldlening verstrekt aan PRCOC. Als zekerheid voor de betalingsverplichtingen werd eerst een recht van eerste hypotheek en later een recht van tweede hypotheek aan QIT verleend.
- Toen PRCOC haar betalingsverplichtingen jegens QIT niet nakwam heeft QIT gebruik gemaakt van haar recht van parate executie en is het resort voornoemd (de onroerende zaken) op 16 december 2010 geveild. QIT heeft op de veiling het resort gekocht voor nader te noemen meester.

- Op 17 december 2010 zijn bij notariële akte drie vennootschappen opgericht: Simpson Bay Resort Holding Company B.V. (SBRHC), Simpson Bay Resort Management Company (SBRMC) en Simpson Bay Resort Owner Company B.V. (SBROC).
- Bij notariële akte van 26 januari 2011 heeft QIT (de hiervoor genoemde nader te noemen meester was QIT) de onroerende zaken geleverd aan SBROC. De exploitatie van het resort werd opgedragen aan SBRMC.
- Feitelijk exploiteert SBRMC het resort in samenwerking met Royal Resorts Pelican Resort Club en Pelican Marina Residences. Bestuurders van SBRMC zijn Royal Resorts en dhr. Jules James.
- Wifol is een vakbond als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening Collectieve Arbeidsovereenkomst. Wifol vertegenwoordigt 182 van de circa 200 werknemers die ten tijde van de veiling in dienst waren van PRCMC.
- In september 2009 respectievelijk oktober 2009 zijn door Wifol enerzijds en PRCMC anderzijds twee cao's gesloten met een looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2011: *"Collective Labor Agreement for the Line Personnel and Supervisors of Pelican Resort Club"* en *"Collective Labor Agreement for Middle Management and Administrative Personnel of Pelican Resort Club"*.
- SBRMC (gedaagde sub 1) heeft Wifol op 17 december 2010 laten weten dat zij het resort zal gaan exploiteren en dat zij daarvoor de werknemers die thans in dienst zijn van PRCMC een arbeidsovereenkomst aanbiedt voor de duur van zes maanden vanaf de datum dat SBROC de eigenaar van het onroerend goed wordt. Dit voorstel is door Wifol niet aanvaard.
- Nadat ook verder overleg tussen partijen, bemiddeling van de Landsbemiddelaar en interventie door politici van het land Sint Maarten niet tot een oplossing van het gerezen geschil (kort gezegd: de vraag of de werknemers die tot voor kort in dienst waren van PRCMC thans in dienst zijn van SBRMC) leidde heeft Wifol zich in kort geding tot het Gerecht in eerste aanleg alhier gewend.
- Bij vonnis in kort geding d.d. 8 februari 2011 heeft het Gerecht als volgt beslist: *"veroordeelt Simpson Bay Resort Management Company B.V. om de werkgeversverplichtingen uit hoofde van de "Collective Labor Agreement for the Line Personnel and Supervisors of Pelican Resort Club" en de "Collective Labor Agreement for Middle Management and Administrative Personnel of Pelican Resort Club" volledig en tijdig na te komen, meer bepaaldelijk om aan de werknemers het loon door te betalen;"*
- SBRMC en Royal Resorts zijn van voornoemd vonnis in hoger beroep gekomen. Bij vonnis van 4 november 2011 heeft het Gemeenschappelijk Hof van Justitie (hierna: het Hof) in het principaal appel het vonnis van het Gerecht in eerste aanleg van 8 februari 2011 vernietigd en de vordering van Wifol alsnog afgewezen en heeft het Hof in het incidenteel appel Wifol niet-ontvankelijk verklaard in haar beroep.
- Bij brief van dezelfde dag, 4 november 2011, heeft Wifol zich tot het Hof gewend met verzoek een kennelijke fout in het vonnis van 4 november 2011 te verbeteren.
- Op 7 november 2011 heeft het Hof een herstelvonnis gewezen.
- Wifol heeft zich vervolgens opnieuw in kort geding tot het Gerecht in eerste aanleg gewend. Kort samengevat heeft zij gesteld dat beide Hofvonnissen (vonnis van 4 november 2011 en herstelvonnis van 7 november 2011) juridische misslagen bevatten en heeft zij in kort geding gevorderd dat SBRMC en Royal Resorts een verbod opgelegd

zouden krijgen zich te beroepen op beide Hofvonnissen en dat zij zouden worden veroordeeld om verplichtingen uit de cao's voorlopig na te komen.

- Bij vonnis in kort geding van 25 november 2011 heeft het Gerecht in eerste aanleg alhier, kort samengevat, de vordering van Wifol toegewezen.
- SBRMC en Royal Resorts zijn in hoger beroep gekomen van voornoemd vonnis van 25 november 2011. Voorts hebben SBRMC en Royal Resorts een verzoek ex artikel 272 Rv ingediend en hebben SBRMC en Royal Resorts het Hof verzocht om hangende de uitspraak op de vordering ex artikel 272 Rv zo spoedig mogelijk een beslissing bij voorraad als bedoeld in artikel 226 Rv te geven.
- Bij vonnis van 2 december 2011 heeft het Hof, voor zover thans van belang, als volgt beslist:
*"verklaart SBRMC en Royal Resorts niet-ontvankelijk in hun verzoek een beslissing ex artikel 226 Rv te geven;
 wijst toe, uitvoerbaar bij voorraad, de incidentele vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het vonnis van 25 november 2011 totdat het Hof in hoger beroep eindspraak zal hebben gedaan."*
- Bij beschikking van 27 februari 2012 heeft het Gerecht ter zake de provisionele eis het volgende overwogen:
"De gevraagde voorlopige voorziening hangt samen met de hoofdvordering en is gericht op een voorziening die voor de duur van de procedure kan worden gegeven. Het Gerecht is echter thans nog niet van oordeel dat van Wifol niet kan worden gevergd dat zij de afloop van de bodemprocedure afwacht. De mondelinge behandeling van de bodemzaak dient op 14 maart 2011, dat is ruim twee weken na heden. Anders dan in Nederland is de bodemprocedure een extra-judiciële procedure die, behoudens eventuele bewijslevering, na de mondelinge behandeling met een beschikking wordt afgerond. Het Gerecht ziet hierin aanleiding de mondelinge behandeling van de thans aan de orde zijnde provisionele vordering aan te houden tot de mondelinge behandeling in de bodemzaak. Er zal geen reden zijn een voorlopige voorziening te geven indien het Gerecht in de bodemprocedure op korte termijn een eindbeschikking zal kunnen geven."

3.2 Aan de vordering van Wifol (kort samengevat: veroordeling van gedaagden hun verplichtingen uit de twee vigerende cao's na te komen). Liggen de volgende stellingen ten grondslag.

Primair stelt Wifol zich op het standpunt dat er sprake is van hetzij medewerkgeverschap, hetzij materieel werkgeverschap hetzij vereenzelviging tussen PRCMC en gedaagden, althans SBRMC, zodat de verplichtingen uit de cao's reeds daarom door gedaagden nagekomen dienen te worden.

Subsidiair stelt Wifol zich op het standpunt dat gedaagden, althans SBRMC als tekeningsbevoegde van PRCMC, althans als opvolger van PRCMC, gebonden zijn aan de in geding zijnde cao's op grond van artikelen 32 respectievelijk 34 van die cao's alsmede het bepaalde in de landsverordening collectieve arbeidsovereenkomst.

Meer subsidiair stelt Wifol zich op het standpunt dat de rechtsontwikkeling en het concordantiebeginsel meebrengen dat er sprake is van een bedrijfsovername waardoor alle rechten en verplichtingen uit de cao's zijn overgegaan op gedaagden, althans een van de gedaagden.

Nog meer subsidiair stelt Wifol zich op het standpunt dat uit de normen van goed werkgeverschap volgt dat gedaagden gehouden zijn om de uit de cao's voortvloeiende bepalingen omtrent arbeidsvoorwaarden na te komen en niet om te proberen om de werknemers hun ontslagbescherming te ontnemen.

Uiterst subsidiair stelt Wifol zich op het standpunt dat gedaagden proberen te profiteren van de wanprestatie van PRCMC, wat onrechtmatig is jegens Wifol en haar leden. Als bijzondere vorm van schadevergoeding dient zij tot herstel van het dienstverband te worden veroordeeld, middels een veroordeling tot nakoming van de bepalingen uit de cao's.

Voor wat betreft de vordering sub heeft Wifol het volgende aangevoerd:

"De gevorderde schadevergoeding is gebaseerd op het bepaalde in artikel 15 en 16 van de Lv cao en komt eveneens voor toewijzing in aanmerking.

Al in HR 2 november 1979 (NJ 1980, 227 (De Bruin/De Bonden) is bepaald dat indien een vakbond verlies aan vertrouwen en bij haar leden leidt, alsook aantasting van haar werkkracht ten aanzien van het aantrekken van nieuwe leden en verlies van vele, voor andere werkzaamheden ten behoeve van de leden bestemde arbeidsuren aanspraak kan maken op schadevergoeding.

In de hierboven aangehaalde zaak, werd uiteindelijk een vergoeding van fl. 50.000,00 naar billijkheid toegekend.

Dat het aanzien van Wifol in deze zaak is geschaad, behoeft verder geen betoog. Gedaagden proberen, en hebben bovendien geprobeerd, om de leden van Wifol los te weken door hen een arbeidsovereenkomst aan te bieden.

Gedaagden zijn derhalve schadeplichtig geworden jegens Wifol."

3.3 SBRMC en Royal Resorts hebben verweer gevoerd. Voor zover van belang voor de beoordeling van de vordering wordt hierna op dit verweer ingegaan.

3.4 Anders dan in Nederland ontbreekt in Sint Maarten een regeling als in artikel 7:662 e.v. Nederlands Burgerlijk Wetboek, een regeling die ziet op het behoud van rechten van werknemers bij overgang van onderneming. Volgens het in Sint Maarten geldende recht is degene die een bedrijf overneemt niet verplicht de werknemers in dienst te nemen. Het staat hem vrij om één of meerdere werknemers niet in dienst te nemen. Het staat hem ook vrij met de werknemers die hij wel in dienst wil nemen nieuwe arbeidsovereenkomsten te sluiten, al dan niet tegen andere dan voorheen geldende arbeidsvoorwaarden.

Ingeval echter de werkgever zijn bedrijf overdoet aan een ander en de werknemer zonder tegenspraak en op dezelfde voet zijn werkzaamheden voortzet voor degene die het bedrijf heeft overgenomen, wordt de rechtsverhouding tussen de werknemer en de vorige werkgever stilzwijgend voortgezet met de nieuwe werkgever (Polkamp, Het Nederlands-Antillaanse arbeidsovereenkomstenrecht in de praktijk, pagina 40 + pagina 41 alsmede Van der Grinten, Arbeidsovereenkomstenrecht, 8ste druk 1961, pagina 14).

3.5 Tussen partijen is niet in geschil dat de werknemers van het Pelican Resort ná de veiling van de onroerende zaken op 16 december 2010 nog enige weken (tot het moment dat het Pelican Resort door de nieuwe eigenaren werd gesloten) hun bedongen werkzaamheden zijn blijven verrichten en dat zij voor hun werkzaamheden in december 2010 en januari 2011 (tot 26

januari 2011) zijn betaald. Wifol stelt zich thans op het standpunt, en dat is één van de grondslagen van haar vordering, dat zich de situatie voordoet als hiervoor bedoeld in de laatste volzin van 3.4, te weten dat de arbeidsverhouding stilzwijgend is voortgezet met de nieuwe eigenaren van het resort.

3.6 Op 16 december 2010 zijn op verzoek van de hypotheekhouder, QIT

– een door de directeur van Royal Resorts, de heer Sutton, gecontroleerde entiteit- onroerende zaken van PRCOC geveild voor na te noemen meester door verrekening van de uitstaande hypotheekschuld. Naar later bleek was SBROC de nader te noemen meester aan wie op 26 januari 2011 de onroerende zaken zijn geleverd.

Op 17 december 2010 zijn SBRMC en SBROC opgericht, met als bestuurders de heer J.C. James en Royal Resorts. Royal Resorts was samen met TAPRC bestuurder van PRCMC en de heer J.C. James was general manager van PRCMC.

Dezelfde dag, 17 december 2010, heeft SBRMC aan Wifol laten weten dat zij het resort zal gaan exploiteren.

Weer een dag later, 18 december 2010, heeft Royal Resorts aan de timeshare eigenaren laten weten dat zij gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de nieuwe eigenaar om het management over het resort te blijven voeren.

Het Gerecht trekt uit deze gang van zaken allereerst dezelfde conclusie als de kort geding rechter in zijn vonnis van 8 februari 2011 deed, te weten dat de nieuw opgerichte rechtspersonen precies dezelfde activiteiten ontplooiën als de “oude” en dat er ook in het bestuur van de vennootschappen dan wel de zeggenschap over de vennootschappen in wezen niets is veranderd.

Het Gerecht concludeert vervolgens dat, gezien tegen voornoemde achtergrond waarbij in de kern praktisch alles hetzelfde is gebleven, het onaannemelijk is dat de werknemers na 16 december 2010 hun werkzaamheden nog enige tijd hebben verricht in dienst van PRCMC. TAPRC, PRCMC en PRCOC waren na de veiling “uit beeld”. Royal Resorts runde het resort reeds toen voor de nieuwe eigenaar. In dit verband heeft Wifol er terecht op gewezen dat Royal Resorts niet voor twee partijen het resort kan managen gelet op de exclusiviteit van de managementovereenkomsten en heeft Wifol er verder terecht op gewezen dat PRCOC op 16 december 2010 weliswaar nog niet de juridische eigendom over de onroerende zaken verloor doch wel de zeggenschap over de onroerende zaken. Die zeggenschap lag toen al bij de nieuwe eigenaar. Dat PRCMC nog de salarissen heeft betaald over de maanden december 2010 en januari 2011 is eveneens onaannemelijk gelet op het feit dat de enig overgebleven bestuurder van PRCMC, de TAPRC, de bankrekening van PRCMC had bevroren. Als Royal Resorts die salarissen nog heeft betaald uit gelden van PRCMC waarover zij nog beschikte, had zij zulks in deze procedure op eenvoudige wijze kunnen aantonen hetgeen zij overigens niet heeft gedaan. Dit alles leidt tot de conclusie dat er sprake is dat SBRMC op 17 december 2010 het bedrijf van PRCMC heeft overgenomen en dit bedrijf (het runnen van het Pelican Resort), samen met Royal Resorts op een zelfde wijze als voorheen PRCMC en Royal Resort deden, heeft voortgezet. De werknemers die hun werkzaamheden zijn blijven verrichten hebben deze verricht voor SBRMC en SBRMC is dan ook gehouden de werknemers te belonen conform de verplichtingen uit de op dat moment vigerende CAO's zulks als opvolger van PRCMC.

- 3.7 Gelet op het vorenstaande behoeven de overige grondslagen geen bespreking meer en komt de vordering sub 1 voor toewijzing in aanmerking, althans voor zover gericht tegen SBRCMC. SBRMC heeft (zulks al gelet op haar naam) te gelden als de opvolgend werkgever en niet Royal Resorts. Royal Resort is nooit de formele werkgever van de werknemers geweest. Het Gerecht ziet aanleiding de gevorderde dwangsom te matigen.
- 3.8 De vordering sub 2 is in het geheel niet weersproken en komt reeds deswege voor toewijzing in aanmerking.
- 3.9 Nu er in de hoofdzaak einduitspraak wordt gedaan heeft Wifol geen spoedeisend belang (meer) bij een beslissing op de provisionele vordering. Het verzoek in het incident wordt dan ook afgewezen.
- 3.10 Het Gerecht ziet aanleiding voor het incident en de hoofdzaak een proceskostenveroordeling uit te spreken.

4. De beslissing.

Het Gerecht:

verklaart voor recht dat gedaagde sub 1 (SBRMC) gehouden is, om de werkgeversverplichtingen uit hoofde van de "Collective Labor Agreement for the Line Personnel and Supervisors of Pelican Resort Club" en de "Collective Labor Agreement for Middle Management and Administrative Personnel of Pelican Resort Club", alsmede uit de onderliggende arbeidsovereenkomsten met de werknemers van (voorheen) Pelican Resort Club, thans Simpson Bay Resort, die bij Wifol zijn aangesloten volledig en tijdig na te komen;

veroordeelt SBRMC om aan de werknemers van (voorheen) Pelican Resort Club, thans Simpson Bay Resort, die bij Wifol zijn aangesloten het loon overeenkomstig voornoemde CAO's te betalen en om deze werknemers (weder) te werk te stellen in hun respectievelijke functies, zulks totdat zich enig onherroepelijk rechtsfeit voordoet waaruit voortvloeit dat SBRMC niet langer gehouden is, om aan deze veroordeling te voldoen;

bepaalt dat SBRMC een dwangsom verbeurt van US\$ 5000,-- per dag dan wel een gedeelte van deze dag dat zij na betekening van dit vonnis in gebreke blijft aan voormelde veroordeling te voldoen zulks tot een maximum van US\$ 1,000,000.--;

veroordeelt SBRMC om aan Wifol te betalen een bedrag ad US\$ 50,000.--, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 17 december 2010 tot de dag der voldoening;

veroordeelt SBRMC in de kosten van deze procedure, deze voor zover gerezen aan de zijde van Wifol en tot op heden begroot op NAF 100,-- griffierechten, de eventuele deurwaarderskosten en NAF 1.800,-- aan salaris gemachtigde;

verklaart deze beschikking, met uitzondering van de verklaring voor recht, uitvoerbaar bij voorraad;

wijst af het meer of anders gevorderde.

Deze beschikking is gegeven door mr. R.W.J. van Veen, rechter in het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van de griffier op 2 april 2012.